

ای ثابت راسخ بر پیمان چندیست که از کثرت غوائل و بلایا نامه‌ئی بشما ننگاشتم ولی بجان عزیز یاران قسم که دمی نیاسایم و نفسی برنیارم جز بیاد دوستان و ذکر مشتاقان از قرار معلوم سرور آن کشور مانند مه تابان از افق عدل و احسان طالع و مشرق و جمیع رعایا از هر ملّتی در مهد امن و آسایش سالار کشور باید چنین عادل و دادپرور باشد البتّه خداوند بزرگوار نیز عون و عنایت بی‌شمار خواهد نمود احبّا باید این عنایت را غنیمت شمرد و بکمال صداقت و حسن نیت بخدمت پردازند و تا توانند عدالت‌پرست باشند و خیرخواه هر ملّت در این طریقت مثلی و شریعت بیضا جمیع احبّا مکلف بمحبّت و ولا بنوع انسانند از هر ملّتی و مذهبی باشد قصور قصور است خواه باشنا باشد و خواه به بیگانه نهایتش اینست که در حقّ آشنا قصور مذمومتر است پس تا توانید قلوب انسانی را فرح و شادمانی بخشید و از برای جمیع بشر کامرانی طلبید سرمست جام رحمة للعالمین گردید و سبب فوز و فلاح ساکنان روی زمین چه قدر مهربانی در مذاق احبّای روحانی شیرین و شکرینست حلاوتی دارد که مذاق جان را شیرین نماید و شهد روح و ریحان بخشد و علیک التّحیّة و التّناء

۲۸ شعبان ۱۳۲۱